

Печені яйця

Степан Руданський

Підсунувся на весіллі
Козак до дівчини,
Давай їй підмовляти
Дати табачини.

Але вона “Не дам, — каже, —
Бо казала мати,
Що від того, часом, можна
Животину мати...”

“Не журися, — козак каже, —
Не знатимуть люди:
В мене яйця печенії —
Дитини не буде!..”

“А чи ж правда печенії?”
“Печені, їй-Богу!..”
“А з печених то не буде?”
“Не буде нічого!”

“Е, таке-то що не буде?”
“Та ж спитай хоч тата.
Чи з печених яєць коли
Бувають курчата?”

Бігцем дівка до матері,
Матері питає:
“Чи з печених яєць коли
Курча вилізає?”

“Та ні, доню, — мама каже, —
Або що за диво?”
“Ет, мамухю, не питайте!” —
Та із дому живо.

Дала міцно козакові —
Трісла табачина,

Але ба! через півроку
Росте табачина.

І ото вже і запаски,
Бідна, не зав'яже,
Тогди вона до матері
Та й матері каже:

“Тіштесь, — каже, — тепер, мамо,
Коли одурили!..
Таж печені були яйця,
А що наробили!..”